

POZIOM TRZECI (UMIEJĘTNOŚCI PERCEPCYJNO-MOTORYCZNE)

W miarę rozwoju dziecka rozwija się także poznawcze zrozumienie informacji odbieranej przez zmysły. Coraz lepsza dyskryminacja sensoryczna sprawia, że poprawia się jego umiejętność interakcji ze światem zewnętrznym.

Zmysł słuchu staje się coraz bardziej dopracowany. Dziecko rozumie język i komunikuje za pomocą mowy.

Wzrok jest coraz bardziej precyzyjny. Dziecko potrafi trafniej interpretować dane wzrokowe. Rozumie relacje przestrzenne i potrafi ocenić, gdzie znajdują się ludzie i obiekty, oraz gdzie w stosunku do nich znajduje się ono samo.

Rozwija się koordynacja oko – ręka. Teraz dziecko potrafi trzymać kredkę, narysować prosty obrazek, złapać piłkę, nalać sok. Koordynacja ta przyczynia się do integracji wzrokowo-motorycznej, niezbędnej do wykonywania takich zadań, jak nawlekanie koralików czy wkładanie kawałków układanki w odpowiednie miejsce.

Będąc przedszkolakiem dziecko w dalszym ciągu rozwija i wzmacnia podstawowe umiejętności. Teraz jest gotowe do ostatniego etapu – końcowych produktów przetwarzania sensorycznego, znajdujących się na poziomie czwartym.

POZIOM CZWARTY (GOTOWOŚĆ SZKOLNA)

Końcowym etapem integracji sensorycznej jest gotowość szkolna (w tym zdolność abstrakcyjnego myślenia i rozumowania), złożone umiejętności motoryczne, regulacja uwagi, organizacja zachowania, specjalizacja stron ciała i mózgu, wyobraźnia, poczucie własnej wartości i samokontrola.

Umiejętności stają się coraz bardziej skomplikowane. W okolicy piątego, szóstego roku życia mózg dziecka jest wystarczająco dojrzały, by doszło w nim do specjalizacji. Specjalizacja (proces, w ramach którego jedna część mózgu staje się wydajniejsza w określonej funkcji) oznacza, że dziecko jest wydajniejsze i bardziej celowe w swoim działaniu. Jego oczy i uszy są gotowe do przejęcia roli „głównych nauczycieli”.

Dziecko potrafi stłumić odruchowe reakcje na niespodziewane wrażenia dotykowe, a dyskryminacja dotykowa u niego jest coraz lepsza. Kiedy jest zimą na dworze, potrafi zignorować drapiącą wełnianą czapkę i skoncentrować się na zrobieniu śnieżki. Potrafi odróżnić przyjacielskie klepnięcie w ramię od agresywnego uderzenia.

Zmysł proprioceptywny, razem ze zmysłem przedsionkowym i dotykowym, wzmacnia jego koordynację motoryczną. Umiejętności z zakresu dużej motoryki są płynne: dziecko potrafi skakać, biegać i bawić się z kolegami.

Jego umiejętności z zakresu małej motoryki są również dobre: potrafi posługiwać się guzikami, zapinać zamek błyskawiczny i kręcić bączki. Konsekwentnie preferuje jedną rękę